

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ČERNÁ SKŘÍŇKA

Karolína Ester Kudláčková

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Keramika

Bakalářská práce

ČERNÁ SKŘÍŇKA

Karolína Ester Kudláčková

Vedoucí práce: MgA. Gabriel Vach

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2017 ..... podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala vedoucímu mé bakalářské práce, panu MgA. Gabrielovi Vachovi, za umožnění volby individuálního tématu, které jde nad rámec oboru keramiky. Dále za přínosné konzultace, rady a pomoc při realizaci.

Mé poděkování také patří MgA. Markétě Kalivodové za ochotu a technologické rady.

Děkuji panu MgA. Radovanovi Koderovi za umožnění využívat temnou komoru.

Velké díky patří mým blízkým kamarádům a rodině, kteří ochotně souhlasili s fotografováním a nahráváním. Otevřeli se nejenom mně, ale díky mé práci dali nahlédnout do svého soukromí i ostatním.

Děkuji Romanovi Pavelkovi za jeho čas a um při realizaci elektronických zařízení.

V neposlední řadě děkuji Kryštofovi Novotnému za fotografování průběhu realizace a konečné podoby bakalářské práce.

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE.....	4
3	PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	6
4	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, POPIS DÍLA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	8
4.1	Technologická specifika	8
4.2	Popis díla	13
4.3	Přínos práce pro daný obor	14
5	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ:.....	15
	a) Knižní a periodická literatura	
	b) Internetové zdroje	
6	RESUMÉ	17
7	SEZNAM PŘÍLOH:.....	19

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Před studiem na vysoké škole jsem absolvovala Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti - obor Keramika. Vytvářeli jsme zejména keramické plastiky a užité keramické předměty. Tvořili jsme volně z ruky a s pomocí hrnčířského kruhu. Využívali jsme převážně plastickou keramickou hmotu. Okrajově jsme se seznámili i s tvorbou sádrových forem a jejich následným využitím při odlévání výrobků z licích hmot.

V té době jsem si velmi cenila práce s plastickou hmotou. Můj přístup spočíval v nedůležitosti mít před sebou jasnou vizi konečného výsledku. Samotný, leckdy až bezmyšlenkový, proces vytváření. Přidávání, odebrání hmoty, deformování... Neustálá reakce a dialog s materiálem. Podvědomé i účelné reakce mi umožňovaly až dětskou rozpustilost.

V té době jsem také měla možnost začít vyrábět exteriérovou mozaiku z keramických obkladů. První mozaiku jsem vytvořila jako školní práci u příležitosti konání Slavností ptačích budek v Luhačovicích. Od té doby až do současnosti je tvořím na zakázku.

Na vysoké škole jsem se blíže seznámila a postupně si osvojila techniku tvorby výrobků za pomoci sádrových forem. Na této technice velmi oceňuji přesnost a možnost sériové výroby. Učarovala mě čistota a bělost tvrdého porcelánu. Při studiu mi bylo umožněno vyzkoušet si řadu nových technik a materiálů. Za velmi přínosné též považuji možnost danou problematiku konzultovat s lidmi, kteří jí rozumí a zabývají se jí.

Nyní vidím cestu a zároveň nacházím radost v netradičním spojování keramiky s jinými obory.

Ve druhém ročníku jsem se začala zabývat fotografováním pomocí keramických pinholí. S využitím principu camery obscury jsem začala vytvářet primitivní keramické fotoaparáty a pomocí nich fotografovat.

Nejdříve jsem vytvářela různé tvary keramických krabiček, do kterých jsem vkládala fotografický papír. Ten se vlivem vložení do neobvyklých tvarů stočil a docházelo ke zkreslení výsledné fotografie. Touto cestou jsem se rozhodla zachycovat místa, která jsem nejčastěji navštěvovala: škola – byt – hospoda. Snažila jsem se o zachycení atmosféry daného místa. Zkreslení má znázorňovat úhly pohledu na daný prostor vlivem vnitřního rozpoložení.

Během další mé práce vznikly krabičky, tzv. pinhole, určené k zachycení fotografie přímo na jejich dno, na keramický střep. Ten je potřeba fotografickou emulzí, na které se fotografie vytváří a uchovávají. Nejedná se pouze o uchovávání vzpomínek jako u “běžných fotografií,” ale spíše o uzavření a uložení genia loci míst, které jsem nejčastěji navštěvovala.

Poslední práce související s touto technikou vznikla na sympóziu v Nečtinech. Pro zachycení fotografií jsem použila pálicí pomůcky. Tyto podložky se používají pod porcelánové výrobky při výpalu a nemají dále žádné využití. Práce je vytvořená v duchu “Site specific“ pro prostor Kaple sv. Anny. Fotografovala jsem stejný pohled na Kapli sv. Anny, ale navyšovala jsem délku expozičního času. Postupně jsem ji zvyšovala od deseti sekund až po jednu

hodinu. Odstupňováním délky expozičního času jsem sledovala vznik, průběh a zánik fotografie.

I když jsem se již technikou, kterou používám v bakalářské práci, dříve zabývala, v oblasti fotografování nemám žádnou průpravu. Absolvovala jsem pouze volitelný předmět Klasická fotografie, kde jsem se seznámila s klasickým vyvoláváním filmů a fotografií. Považuji se tedy za zvědavého samouka, který se často řídí kusými informacemi dohledanými na internetu, někdy jen selským rozumem a metodou pokus-omyl.

2 TĚMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Pro bakalářskou práci jsem si zvolila individuální téma, které jsem pojmenovala Černá skříňka.

Mým cílem bylo vytvořit krabičky s obtisky pro mě důležitých osob - vytvořením mého specifického keramického alba doplněného o zvukový záznam. Důležitým momentem této práce je, že samotná fotografie vzniká přímo uvnitř a také díky samotné krabičce.

Za úkol jsem si dala propojit keramiku, fotografii a zvukový záznam vytvořením série otvíratelných krabiček, které slouží k fotografování a vzniku fotografie, stávají se nosičem fotografie a zvukové stopy. Principem camery obscury se skrze díрку v plechu na krabičce promítne dovnitř obraz. Po odkrytí dířky na určený expoziční čas je obraz pomocí světlo-citlivé emulze zaznamenán uvnitř krabičky. Následně je vyvolán v temné komoře na vnitřní straně střeřu výrobku. Po otevření krabičky divák vidí vzniklou fotografii na jejím dně. Každá z krabiček slouží k záznamu jednoho mého blízkého člověka či zvířete. Do krabičky je umístěno zařízení přehrávající zvukový záznam týkající se mého vztahu k danému člověku.

Fotografováním pomocí keramických pinholí jsem se začala zabývat již v době před bakalářskou prací. V této technice spatřuji nepřeborné množství způsobů zpracování. Čím déle se zabývám propojením keramiky a fotografie, tím více vidím cest, jak danou techniku uchopit. Zároveň mě napadají další možnosti témat ke zpracování.

Tato technika zhotovení je založena na jednoduchém principu a myšlence. Avšak po technické stránce je velmi náročná. Proto jsem si vybrala tuto techniku pro svoji bakalářskou práci.

Věnovala jsem jí celý rok a mohla tak využít své dosavadní zkušenosti a posunout práci co nejdál. Také fotografování portrétu byla pro mě velká výzva. Do té doby jsem se fotografování osob vyhýbala z důvodu dlouhých expozičních časů. Toho se dá do určité míry využít jako umělecký záměr. Mně se ale tento úkaz nehodil k mému konceptu fotografování portrétu. Při větší míře pohybu totiž dochází k “vylidnění“ fotografie či k zaznamenání pouhých šmouh.

Se zvukovým záznamem jsem do této doby také nepracovala. Technické zpracování pro mě byla velká neznámá. Nejvíce mě však lákalo vypořádání se se samotným médiem. Jakým způsobem zprostředkuji vztah mezi mnou a danou osobou. Jakým způsobem a v jaké míře dám nahlédnout do soukromí mých blízkých.

3 PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Od samotného začátku jsem věděla, kolik krabiček chci vytvořit a koho budu fotografovat. Tři krabičky jsem zvolila pro své nejbližší kamarádky: pro Renatu Czirokovou, Nelu Britaňákovou a Kristýnu Novou. Další tři jsou pro moji nejbližší rodinu: dvě pro mé rodiče a poslední pro našeho domácího mazlíčka Fridu. Ta doma zaujala moji pozici po mém odchodu z domu na vysokou školu.

První otázka, kterou jsem si kladla, byla, jaký zvolit tvar krabičky. Zda mám volit jednotnou podobu krabiček nebo vytvořit pro každého individuální tvar. Zároveň jsem musela počítat s prostorem uvnitř pro zvukové zařízení, a aby se s krabičkou dalo dobře fotografovat. Po delší úvaze a zvažování spousty tvarových možností, jsem se rozhodla zvolit jednoduchý tvar válce. Pro rotační tvar jsem se rozhodla z důvodu možnosti výroby sádrových forem na sádrařském kruhu. Tento tvar také není tolik náchylný na deformaci při výpalu v peci. Další výhodou je, že tvar lze jednoduše v polovině rozdělit na dvě stejné části, čímž vznikne otvíratelná schránka. Spodní část slouží k zachycení fotografie a horní část víčka skýtá dostatečný prostor pro uložení zařízení. Navíc se s víčkem kruhového tvaru dobře manipuluje při otevírání a zavírání schránky.

Rozhodla jsem se vytvořit válce různých velikostí a poměrů. Výška válce udává délku, jak dlouho se s dotyčným znám, jak dlouho se navzájem ovlivňujeme a na sebe působíme. U nižších tvarů jsem zvolila širší základnu z ryze praktických důvodů, aby se do víčka vměstnalo elektronické zařízení.

Po vytvoření schránek jsem je připravila k fotografování.

Poté jsem navštěvovala své blízké a fotografovala je odkrytím dírky na přiměřený expoziční čas. Následně jsem fotografie v provizorních temných komorách vyvolávala.

Při těchto schůzkách jsme společně vymýšleli témata nahrávek. Pokud dotyčný věděl, co mi chce sdělit, nechala jsem to čistě na něm. Jedinou podmínkou bylo, aby se záznam týkal nás dvou. Tak vzniklo šest rozdílných nahrávek, přičemž každá má individuální pojetí. Skrývá se za ní příběh či skutečnost týkající se našeho vztahu. Tato nahrávka má za úkol přiblížit a vyzdvihnout nejen náš vztah, ale i dotyčnou osobu. Barvou hlasu, způsobem vyprávění i volbou tématu poodkrýt a dotvořit představu o něm.

4 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, POPIS DÍLA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

4.1 Technologická specifiká

Nejprve jsem vytvořila sádrové formy na sádrařském kruhu. Při výrobě modelů jsem musela počítat s celkovým smrštěním, které je způsobeno sušením a výpalem. Daný model jsem proto vyrobila cca o osm procent větší než požadovanou velikost. Hodnotu smrštění hmoty jsem si dohledala v technickém listu. Tvořila jsem formy na čtyři rozdílné rozměry válců, přičemž na jeden tvar krabičky jsem dělala dvě samostatné formy, jednu na spodní část krabičky a jednu na víčko. Po jejich vytvoření jsem je dala schnout do sušárny a začala si připravovat hmotu.

Použití jiné hmoty než porcelánu byla jasná volba. Porcelán je totiž transparentní a docházelo by tak k nechtěnému osvětlení emulze skrze materiál. Krabička by se stala nefunkční a nebylo by možné s ní fotografovat. Proto jsem si vybírala z kameninových licích břechek, které jsou k dostání na našem trhu.

Zvolila jsem kameninovou hmotu nesoucí označení GWSZ-T, kterou dodává firma Ceram Objekt. Daná hmota je v České Republice k dostání pouze v suchém stavu, jelikož její dovoz by byl v tekutém stavu velmi nákladný. Z tohoto důvodu jsem byla nucena si sama hmotu ztekutit.

Při ztekucování hmoty jsem postupovala podle technického listu dané hmoty. Množství vody a ztekucovače, které jsem měla k hmotě přidat, jsem přepočítala na množství sypké hmoty. Množství vody bylo pevně stanoveno. U ztekucovače bylo dané rozpětí minimálního až maximálního množství. Ve vodě jsem rozmíchala

spodní hranici množství ztekucovače. Postupně jsem přidávala sypkou hmotu a rozmíchávala ji. Poté jsem nechala hmotu do druhého dne odležet a občas ji promíchala. Druhý den jsem postupně za stálého rozmíchávání přidávala ztekucovač, dokud nebyla hmota ideálně připravená k lití.

K první várce rozmíchané hmoty jsem neměla ztekucovač dodávané k této hmotě, proto jsem byla nucena použít jiný typ dodávaný k jiné hmotě. Pro jistotu jsem použití tohoto typu konzultovala se zaměstnanci Ceram Objektu. Přestože mě ujistili o správnosti volby, hmotu se mi nedařilo dlouho ztekutit. Když se mi to konečně podařilo, nastaly velké problémy se samotným litím. Hmota se chovala velmi nestandardně. Při druhé objednávce, kdy jsem hmotu rozmíchala s originálně dodaným ztekucovačem, bylo vše bez problémů.

Následovalo samotné odlévání výrobků. Nejprve jsem licí břečku nalila do sádrové formy a čekala určený čas (podle typu licí hmoty a požadované tloušťky střepe), než se vytvořil žádoucí střep výrobku. V mém případě to trvalo přibližně patnáct minut. Díky difúzi vody se břečka v místě dotyku se sádrou srazila a vznikl střep výrobku. Přebytečnou břečku jsem vylila a použila ji k dalšímu odlévání. Čekala jsem, až výlitek odskočí od sádrové formy a bude mít kožovitou konzistenci. Poté jsem mohla výrobek vyklopením vyjmout. Po vyjmutí odlitku jsem na vrchní stranu víčka vyřízla otvor určený pro plíšek, který se zde umístil až po výpalu. Po vysušení výrobku na poličce následovalo retušování a výrobek byl připraven na výpal v peci.

Zmiňovaná hmota se může pálit v peci v rozmezí 1100°C – 1250°C. Já vyzkoušela výpaly na 1160°C, 1180°C, 1200°C a 1230°C.

U nižších teplot se hmota více zbarvila do béžové a byla méně slinutá. Proto jsem se rozhodla pro výpal na 1230°C, kdy je výrobek zbarven více do šedého tónu. Dle mého názoru se šedá barva více hodí k černo-bílým fotografiím.

Výrobky jsem se rozhodla neglazovat. Uvnitř, jelikož by se na glazuru špatně uchytávala fotografická emulze, a také z vnějšku, a to z estetických důvodů. U této práce totiž preferuji přírodní vzhled kameniny a lesklá glazura by zde působila rušivě. I když je neglazovaný střep více nepraktický, myslím si, že pokud se nejedná o věc užitkovou, mohu si to v tomto případě dovolit.

Takto zhotovené krabičky jsem opatřila plíškem s dírkou, který jsem přiložila na otvor ve víčku krabičky. Tento plíšek jsem vystříhla z plechovky od pití. U této techniky fotografování je potřeba, aby byl plíšek co nejtenčí a dírka co nejpřesnější. Odvíjí se od toho ostrost obrazu. Proto jsem plíšky ještě dobrušovala smirkovým papírem. Přičemž, optimální průměr dírky jsem pro každou velikost válce vypočítala zvlášť podle vzorce Lorda Rayleigha. K těmto výpočtům slouží i řada počítačových programů, které jsou na internetu volně ke stažení. Já osobně však s nimi zkušenost nemám. Následně jsem díрку zalepila černou elektrikářskou páskou, která mi zaručila nepropustnost světla skrze díрку.

Poté následovalo nanášení světlo-citlivé fotografické emulze v temné komoře. Tuto emulzi vyrábí a dodává firma FOMA. Při minimu ochranného světla jsem ve vodní lázni (35 – 40°C) rozpustila emulzi a přidala tvrdidlo, dodávané společně s emulzí. Štětcem jsem nanášela tenkou vrstvu do vnitřní části krabičky, kde měla vzniknout požadovaná fotografie. Za úplné tmy jsem nechala vrstvu cca 30 minut zaschnout. Následně jsem krabičky

zavřela a spoj zalepila páskou, která nepropouští světlo.

Před samotným fotografováním jsem takto připravené krabičky ještě nechala 48 hodin odležet, aby došlo k úplnému vytvrzení emulze.

S připravenými krabičkami jsem objížďala všechny, které jsem měla v úmyslu fotografovat. V místě fotografování jsem si zřizovala provizorní temné komory. Zatemňovala jsem koupelny, sklepy a v jednom případě jsem použila fotokomoru ve škole. Jednu krabičku od každého rozměru jsem si nechala nenatřenou. Do té jsem vkládala jen drobné kulaté destičky potřené emulzí, které sloužily jako vzorečky. Před samotným fotografováním do krabiček probíhalo focení nanečisto, jen na destičky, abych si nejprve zkusila délku expozičního času a také to, z jaké vzdálenosti mám dotyčného fotografovat. Expoziční časy jsem stanovovala odhadem. K fotografování prostřednictvím pinholí sice existuje vzoreček pro výpočet optimálního expozičního času, mně se ale neosvědčil. Všechny, kromě kočky, jsem fotila v exteriéru. Expoziční časy se pohybovaly v rozmezí od dvaceti sekund až po dvě minuty. Expoziční čas u kočky v interiéru se pohyboval od dvaceti minut až po třicet minut, proto bylo její fotografování nejvíce náročné.

Samotné fotografování spočívalo v umístění krabičky před fotografovaného a odlepení pásky, kterou byla zalepená dírka v plíšku, na daný expoziční čas. Po uplynutí této doby jsem zpět dírku zalepila. V temné komoře jsem válec rozlepila a do spodní části nalila pozitivní vývojku. Při cca 20°C jsem fotku nechala 60 - 90 sekund vyvolávat, poté jsem ji vypláchla vodou a nalila do ní univerzální rychloustalovač. Ten jsem nechala působit při stejné teplotě asi tři minuty. Koncentrát vývojky a ustalovače, které jsem zakoupila v kapalné podobě, jsem naředila vodou podle návodu

na obalu. Po vyvolání a ustálení jsem vzniklé fotografie prala pod tekoucí vodou cca 20 – 30 minut. Musela jsem si však dávat pozor, aby prudký proud vody nesměřoval přímo na emulzi. Emulze by se mohla nechtěně smýt. Poté jsem nechala krabičky volně uschnout. Při usychání se emulze vsákla do materiálu a vytvořila pevnou vrstvu.

Nahrávání záznamu probíhalo na diktafon. Vzniklé nahrávky jsem vložila na Micro SD kartu a vložila do zařízení, které jsem si podle požadavku nechala na zakázku sestrojít. Toto zařízení obsahuje součástku, která měří gravitaci, tudíž při otevření a otočení víčka se spustí zvuková nahrávka uložená na Micro SD kartě v zařízení. Ta končí po přehrání zvukové stopy. Pokud krabičku zavřeme v průběhu přehrávání, záznam se zastaví a resetuje. Při znovuotevření krabičky se záznam přehrává zase od začátku zvukové nahrávky.

Krabičky jsem poté už jen drobně poupravila. Plíšek s dírkou vyrobený z plechovky jsem vyměnila za silnější a pevnější plíšek z mosazi kvůli vzhledu. Také z obavy, aby nedošlo k promáčknutí a deformování plíšku při manipulaci s víčkem. Ze stejného materiálu jsem také překryla zařízení přehrávající zvukový záznam. Tento jsem však opatřila dírkami určenými k linutí se zvuku skrze něj. Tento komponent lze odejmout kvůli potřebné manipulaci se zařízením, například z důvodu výměny baterií.

Domnívala jsem se, že velkou výhodou pro moji bakalářskou práci budou poznatky a zkušenosti, které jsem doposud získala při technice fotografování na keramické materiály. Myslela jsem,

že v bakalářské práci uplatním dosavadní zkušenosti při práci s fotografickou emulzí. Na druhou stranu jsem si uvědomovala, že fotografování pinholí bude často založeno na principu pokus - omyl (určení expozičního času, velikosti dírek, vzdálenost od objektu apod.). Proto jsem práci nebrala na "lehkou váhu" a pro jistotu jsem zhotovila pro každého několik krabiček navíc (šest až osm kusů pro fotografovaného) a navíc větší množství vzorkových destiček. Ve výsledku mi ale bohužel nepomohly ani dosavadní zkušenosti ani počet krabiček. Problémy nastaly zejména při práci s emulzí. Emulze mi nevysvětlitelně hrudkovala, při nanášení byly vidět tahy štětcem a při natírání vznikaly bubliny. Na výsledných fotografiích byly hrudky, bubliny i tahy znát. Jelikož jsem dříve tyto problémy neměla, snažila jsem se zjistit, kde se stala chyba. Objednala jsem si novou emulzi, změnila poměr tvrdidla, ohřívala jsem emulzi ve vodní lázni i během fotografování, změnila jsem teplotu místnosti při práci s emulzí, změnila jsem potírání střepe a použila jiné štětce. S technologickými problémy jsem se snažila vypořádat, a i když jsem příčinu svých potíží nezjistila, mám z výsledných krabiček a zejména z celého procesu vytváření dobrý pocit.

4.2 Popis díla

Bakalářská práce se skládá ze šesti otvíratelných keramických objektů - válců. Tyto tvary jsou vytvořené z kameninové hmoty. Schránky jsem vyrobila k zaznamenání a uchování obtisků svých blízkých, kteří jsou pro mě důležití. Tři schránky jsou určené pro mé nejbližší kamarádky, dvě pro rodiče a poslední schránka je pro naši kočku Fridu. Velikosti jsou odstupňované podle toho, jak dlouho se s dotyčnou osobou znám, jak dlouho se navzájem ovlivňujeme a vzájemně na sebe působíme.

První záznam jsem učinila pomocí jednoduchého principu camery obscury. Do vrchní části víčka jsem umístila plíšek opatřený dírkou a na dno vnitřní části schránky jsem natřela světlo-citlivou fotografickou emulzi. Takto jsem sestrojila keramickou pinholi – primitivní fotoaparát. Po vyfotografování vzniká uvnitř schránky přímo na střepe výrobku výsledná fotografie. Tím, že fotografie neprošla mezistupněm zaznamenání na film, je fotografie v negativu. Ve své práci jsem se nesnažila o co nejvěrnější zachycení vzhledu focených. To není ani touto technikou možné.

Další záznam, který s danou osobou souvisí, je zvukový. S každým mým blízkým jsem na diktafon nahrála tematicky rozdílný zvukový záznam (týkající se nás dvou).

Tyto interaktivní objekty slouží převážně mně. Jsou mým specifickým keramickým albem, které je doplněno o zvuk. A jak u alb bývá zvykem, dávám ho k nahlédnutí ostatním.

4.3 Přínos práce pro daný obor

Přínos mé práce spatřuji v přesahu oboru keramiky. Propojením fotografie, keramiky a zvuku vzniká komplexní práce, na kterou jsem v této podobě ještě nenarazila. Spojení fotografie s keramikou se sice využívá, ale nejběžněji jako dekorace užitkových výrobků. Já osobně ke vzniku i záznamu fotografie přistupuji netradičním až experimentálním způsobem. Vytvořením jednoduchého, jednorázového fotoaparátu, který slouží ke vzniku a následně i uchování výsledné fotografie, vzniká samotné dílo. Celý proces je založen na velice jednoduchém a přímém principu i myšlence.

5 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ:

a) Knižní a periodická literatura

1. ŠIMEK, Jaroslav. *Zvláštní fotografické postupy*. 2., přeprac. vyd. Praha: Práce, 1980. Delfín (Práce).
2. ANDRLÍK, Karel. *Fotografie pro každého: teorie a praxe pro začátečníky i pokročilé od záběru i expozice až k negativnímu a pozitivnímu procesu a zvětšování: souhrn všeho, co souvisí s úspěšným fotografováním*. Praha: Jos. Hokr, 1941. Hokrovy technické a dílenské příručky.
3. STIBOR, Miloslav. *Fotografie pro lidové školy umění*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1979. Učebnice středních odborných škol.

b) Internetové zdroje

1. Technický list fotografická emulze FOMA

<http://www.foma.cz/cs/fotograficka-emulze>

Vyhledáno: 15. 3. 2017

2. Technický list pozitivní vývojky FOMATOL LQN

https://fomaobchod.cz/inshop/files/70015/Lazne_pap%C3%ADry.pdf

Vyhledáno: 6. 4. 2017

4. Technický list Univerzálního ustalovače FOMAFIX

<https://fomaobchod.cz/inshop/files/70100/Ustalova%C4%8De.pdf>

Vyhledáno: 6. 4. 2017

5. Sortiment keramických licích hmot společnosti a jejich parametry

<http://www.ceramobjekt.cz/index.php?id=keramicke-hmoty&id2=lici-hmoty>

Vyhledáno: 8. 2. 2017

6 RESUMÉ

For my Bachelor's thesis, I have chosen a custom theme and named it “Black box”.

My Bachelor's thesis consists of six openable ceramic objects — all in shape of a cylinder.

These objects are all made out of stoneware and my reason for creating them was the purpose of preserving memories of my beloved ones. Three of these boxes are dedicated to my best friends, two of them to my parents and the last one was made for our cat Frida. Size of the boxes vary, depending on for how long have I known the person in question and for how long have we been influencing and interacting with each other. The first record was made using a principle of camera obscura. I have placed a small metal plate with a pinhole in it into the upper part of the lid. Besides that, I have painted the inner bottom of the box using a light-sensitive photo emulsion.

By doing so I have basically constructed a ceramic pinhole camera. After the picture is taken, the final photography is created directly on the object's surface (in this case, on one side of the box).

Due to the fact that the photography has not come through the intermediate step — recording on film — it is a negative.

My work includes another record associated with my chosen ones, an audio recording.

Using a dictaphone I have created a recording on different subject with each of the selected few. I have consulted and created this part of my work with each of them individually. There was only one condition, uniting all of these sessions — the recording had to be about the two of us and our relationship.

After these recordings were finished, I have uploaded them

on devices which were then placed into the lid of my boxes.
Every time one of these boxes is opened, the audio recording starts playing. Those interactive objects are meant to serve especially me. It is a kind of special ceramic album, enriched with sounds. However, as it usually happens with albums, I do enjoy to show it to others too.

7 SEZNAM PŘÍLOH:

Příloha 1

Zkušební fotografování, autoportrét [foto Kristýna Nová]

Příloha 2

Proces tvorby [foto Kryštof Novotný]

Příloha 3

Jednotlivé velikosti válců [foto Kryštof Novotný]

Příloha 4

Zkušební vzorečky, zkoušky expozičních časů [foto Kryštof Novotný]

Příloha 5

Vzniklé fotografie [foto Kryštof Novotný]

Příloha 6

Konečný výběr sady fotografií [foto Kryštof Novotný]

Příloha 5

Soubor vzniklých fotografií [foto Václav Marian]

Příloha 1 Zkušební fotografování, autoportrét [foto Kristýna Nová]

Příloha 2 Proces tvorby [foto Kryštof Novotný]

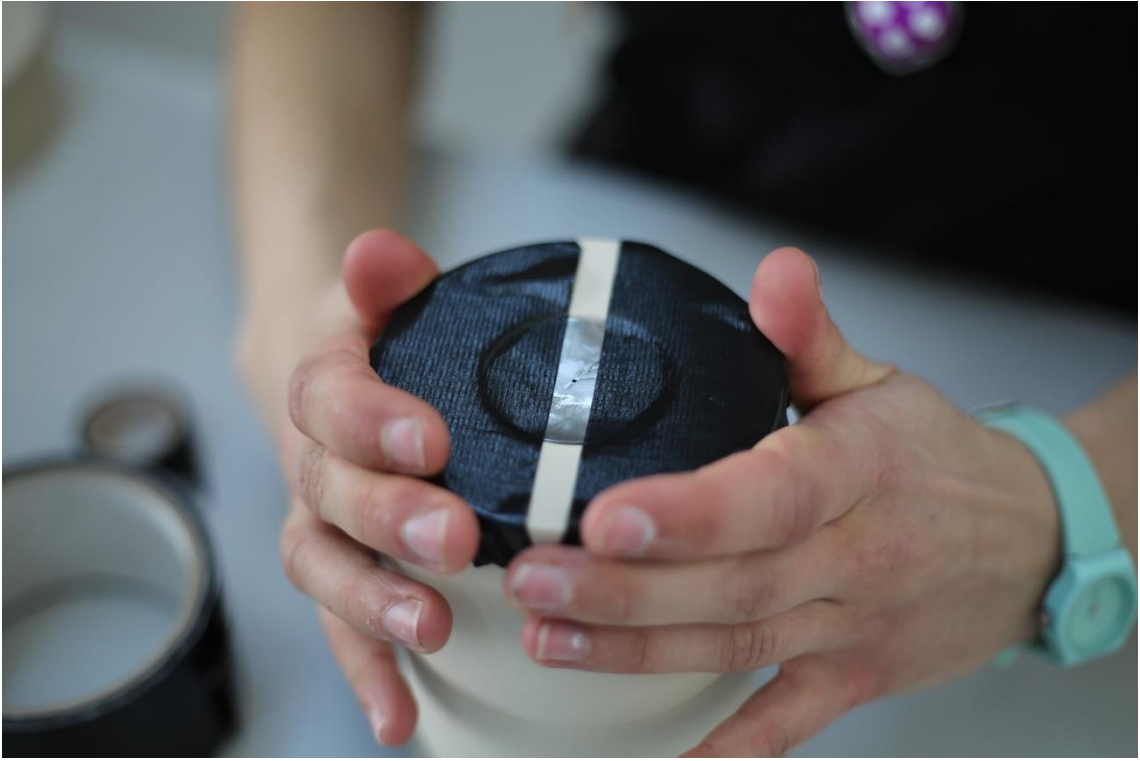

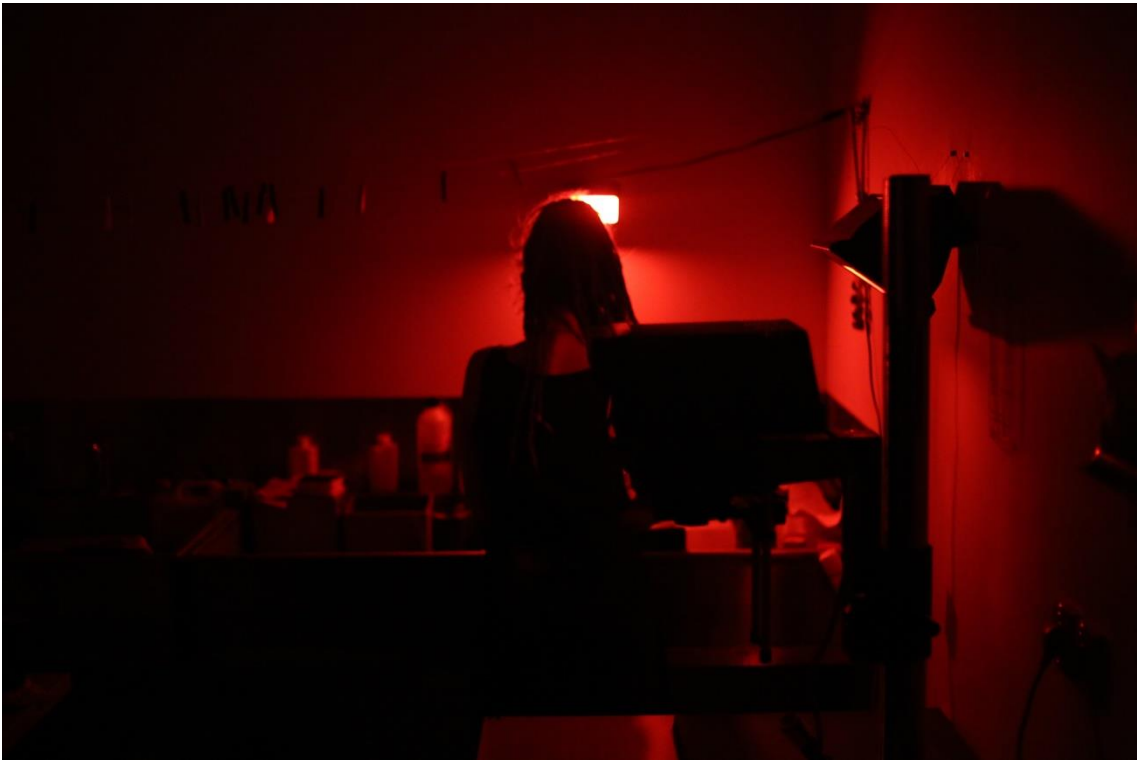

Příloha 3 Jednotlivé tvary válců [foto Kryštof Novotný]

Příloha 4 Zkušební vzorečky [foto Kryštof Novotný]

Příloha 5 Vzniklé fotografie [foto Kryštof Novotný]

Příloha 6 Konečný výběr sady fotografií [foto Kryštof Novotný]

Příloha 5 Vzniklé fotografie [foto Václav Marian]

